

कालस्क

गङ्गां चतुर्थयामार्द्धम् । कुजे दिवा षष्ठयामार्द्धम् ।
गङ्गां सप्तमयामार्द्धम् । बुधे दिवा ढ्वतीय यामार्द्धम् ।
गङ्गां सप्तमयामार्द्धम् ॥ गुरौ दिवा सप्तमयामार्द्धम् ।
गङ्गां पञ्चमयामार्द्धम् । शुक्रे दिवा चतुर्थयामार्द्धम् ।
गङ्गां ढ्वतीययामार्द्धम् । शनौ दिवा प्रथमयामार्द्धम् ।
गङ्गां तदेव । इति दीपिका ॥

कालशाकं, स्त्री, (कालं कृष्णं शाकम् ।) खनामख्यात-
शाकम् । गरुडा इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः ।
गाङ्गिका २ आडशाकम् ३ कालकम् ४ । अस्य
गुणाः । सारकत्वम् । रुचिरायुषलकारित्वम् ।
कफशोषरक्तपित्तनाशित्वम् । मेध्यत्वम् । हिम-
त्वम् । इति भावप्रकाशः ॥ तिक्तपूतिका । कुलत्य-
शाकं इति केचित् । अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।
अग्निदीपनत्वम् । गुरुत्वम् । शोधनाशिलत्वम् ।
इति राजवल्लभः ॥ (यथा च वाभटे सूत्रस्थाने ।
६ अध्याये ।

“वर्षात्तौ कालशाकश्च सत्कारं कटुतिक्तकम् ।
वीषजं भेदनं हन्ति गरुशोककफानिलात्” ॥

कालशालिः, पुं, (कालः कृष्णः शालिः उत्कृष्टधान्य-
विशेषः ।) कृष्णशालिः । इति राजनिर्घण्टः ॥

कालशेयं, स्त्री, (कलश्यां भवम् । कलशी + ङक् ।)
कालशेयम् । घोलम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

कालसंरोधः, पुं, (कालस्य संरोधः ।) चिरकालाव-
स्थागम् । इति मिताक्षरा । यथा ।

“न प्रायेः कालसंरोधात्सर्गोऽस्ति न विक्रयः” ।
इति याज्ञवल्क्यः ॥

कालसर्पः, पुं, (कालः कृष्णः सर्पः ।) कृष्णसर्पः ।
तत्पर्यायः । अलगर्जः २ महाविषः ३ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा काशीखण्डे १०० अध्याये ।

“स दृष्टः कालसर्पेण स दृष्टो मृत्तुना स्फुटम् ।
स मुद्यन्तत्र दिवसे विश्वेशो यत्र नेत्तितः” ॥

कालसारं, स्त्री, (कालः सारः प्रधानं यस्य ।) पीत-
चन्दनम् । इति भावप्रकाशः ॥ (कालीयकण्डेऽस्य-
गुणादयो बोद्धव्याः ॥)

कालसारः, पुं, (कालः सारः प्रधानं यस्य ।) खनाम-
ख्यातहरिणः । तत्पर्यायः । कृष्णसारः २ । इति
शब्दरत्नावली ॥

कालसूत्रं, स्त्री, (कालस्य यमस्य बन्धनहेतुकायाः
सूत्रमिव ।) गरुडविशेषः । इत्यमरः । १ । ८ । २ ॥

तत्तु कुलाजघ्नसूत्रच्छेदनरूपम् । इति मनुः ॥
(यथा मार्कण्डेये १४ । ८६ ।

“कालसूत्रे तथाच्छेदनेकाश्चैव यातनाः ।
प्राप्य त्रिभुक्तिप्रेतस्मात् न वैद्मि कश्चेत्थित” ॥

कालशेयं, स्त्री, (कलश्यां भवम् । कलशी + ङक् ।)
घोलम् । इत्यमरः । २ । ६ । ५१ ॥

कालखन्धः, पुं, (कालः कृष्णः खन्धो यस्य ।) तमाल-
वृक्षः । तिक्तकटुकः । शीबकद्रुमः । इति मेदिनी ॥

दुग्धदिरः । उद्गमरः । इति राजनिर्घण्टः ॥
(अस्य व्यवहारो यथा,—अभुते सूत्रस्थाने ।
३८ अध्याये कालसादिवर्गे ॥

“साकसारज्जर्जरदिरकदंरकालखन्धकमुकभूर्ज-
मेघशङ्गीत्यादिषु” ॥

कालाग्नि

काला, स्त्री, (कालो वर्णोऽस्यस्य अर्ष आदिभ्य अच्
टाप् च । अत्र वर्णस्याविवक्षायां जानपदेति न
डोष् । अर्ष आद्यजन्तात् न डोष् इत्यर्थः ।)
नीलिनी । कृष्णत्रितता । कृष्णजीरकः । इत्यमरः ।
२ । ४ । ६४ ॥ मङ्गिष्ठा इति मेदिनी ॥ कुलिक-
वृक्षः । कालियाकड़ा इति भाषा । इति रत्न-
माला ॥ अश्वगन्धावृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
पाटलावृक्षः । इति भावप्रकाशः ॥ (दक्षकन्या-
विशेषः । सा तु कश्यपपत्नी । यथा महाभारते
१ । सम्भवपर्वणि ६५ । १२ ।
“अदितिर्दिर्दिवुः काला दनायुः सिंहिका
तथा” ॥)

कालागुरु, स्त्री, (कालं कृष्णं अगुरु ।) कृष्णागुरु ।
इत्यमरः । २ । ६ । १२० ॥ (यथा रघुः ४ । ८१ ।

“चक्रमेतीश्वरौ हित्ये तस्मिन् प्रागज्योतिषेश्वरः ।
तद्गजालानतां प्राप्तेः सह कालागुरुदुमैः” ॥

कृष्णागुरुशब्देऽस्य पर्यायः गुणाश्चक्षेयाः ॥)

कालाग्निः, पुं, (कालः सर्वसंहारकः अग्निः ।) प्रल-
याग्निः । यथा महाभारते १ । ५४ । २५ ।

“ब्रह्मदण्डं महाघोरं कालाग्निसमतेजसम् ।
नाशयिष्यामि माऽत्र त्वं भयं कार्षीः कथञ्चन” ॥

तदधिष्ठातृरुद्रदेवस्य प्रियत्वात् पञ्चमुखरुद्रात्तो-
ऽपि कालाग्निनाम्नाख्यायते ।) पञ्चमुखरुद्रात्तः ।
यथा स्कान्दे ।

“पञ्चवक्त्रः स्वयं रुद्रः कालाग्निर्नाम नामतः ।
अग्न्यागमनाश्चैव अभ्यस्य च भद्रजात् ।
सुच्यते सर्वपापेभ्यः पञ्चवक्त्रस्य धारणात्” ॥

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

कालाग्निरुद्रः, पुं, (कालः संहारकः अग्निः सम्बन्ध-
काग्निरित्यर्थः । तस्याधिष्ठाता रुद्रः । कालाग्नि-
रिव रुद्रो वा ।) संहारकारिरुद्रः । यथा ।

कालाग्निरुद्र ऋषिरित्यादि वैदिकसन्ध्यायां रुद्रो-
पस्थानम् ॥ * ॥ तदिवरणं यथा,—

शुक उवाच ।

“भगवंस्तव वाक्यानां न ढ्मिर्भवते मम ।
कालाग्निपार्थिवं मानं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः” ॥

भगवानुवाच ।

“न हि पार्थिवदीपेषु मेरुष्वेऽपि वासव ! ।
भोगाङ्गादकरा नृणां तथा पातालवासिषु ॥
येषु नः कालरुद्रस्य नानास्त्रीशतसंकुला ।
विचित्रहर्म्याविन्यासा कुतस्ते मेरुष्वृष्टः ॥
सा एव कालरुद्रस्य तनुरुपेण संस्थिता ।
सा पराशिवभावेन परमापददायिका ॥
तस्या यदुःसहं तेजो ब्रह्मादीनां क्षयं करम् ॥
तं विद्धि कालरुद्रेति सौम्यरूपं सदाशिवम् ॥
कालाग्निभ्यसन्नं कर्त्तुं योजनानां प्रमाद्यतः ।
अर्द्धमोक्षयतस्तस्य पादाः पादेन वासव ! ॥
सिंहरूपा महाघोरा महानका महाबलाः ।
कालाग्निरुद्ररूपा यो बहुरूपसमावृतः ॥
अनन्तपद्मरूपश्च धातारः कारुणेश्वरः ।
दारुणाग्निश्च रुद्रश्च यमहन्ता क्षमान्तकः ॥
लोहितः क्रूरतेजात्मा धनो ढ्मिर्बलाहकः ॥

कालानु

विद्युतश्चलशीघ्रश्च प्रसन्नः शान्तसौम्यटक् ॥
सर्वज्ञो विविधो बुद्धो युतिमान् दीप्तिप्रभः ।
एते रुद्रा महात्मानः कालिकाशक्तिरहिताः ॥
संहरन्ति समस्तेदं ब्रह्माद्यं सचराचरम् ।
कालाग्निभुवनोऽयं ब्रह्मकोटिभिरारुतः ॥
तस्याः पुरस्य विस्तारं शतकोटिसुवर्जुला ।
देवगन्धर्वसिद्धानां तत्र भोगाः सुदुर्लभाः ॥
पूर्वोत्तरपरा पङ्क्तिर्याभ्योत्तरस्थिता परा ।
अनकानिलपरा च नैर्ऋतीशानगापरा ॥
एतेषां मध्यतो राजन् कालरुद्रस्तु शोभने ।
पङ्क्त्यकारैः पुरैः सर्वे कटकं तस्य संस्थितम् ॥
समन्ताद्विहितवनं प्राकाराट्टालगोपुरैः ।
वचनेननीलवैदूर्यैः प्राकारैः सर्वतोऽन्वितम् ॥
कालाग्निरकान्ते तु पुरं कालस्य संस्थितम् ।
पद्माशुक्लक्षेत्रविस्तारं समन्तात् परिवर्त्तुलम् ॥
जाम्बूनदमयैर्हर्मैः खचितं रत्नधातुभिः ॥
प्रमदाजनसंयुक्तं नानावर्णसमावृतम् ॥
कामोन्मत्तप्रमत्तश्च तद्ग्रावि जनसंकुलम् ।
कालस्य भुवनं दिव्यं वृत्ताकारं मनोहरम् ॥
वेष्टितं हेमप्राकारैर्योजनायुतमुक्कितम् ।
प्राकारावहिरदशान्ते अन्तरं योजनायुतम् ॥
अग्निज्वालैश्च निविडैर्भयैः किंशुकप्रभैः ।
हरितालनिभा ज्वाला सिन्दूरगैरिकाप्रभा ॥
अत उद्धं प्रज्ज्वाल वातोद्धाताग्निभास्वरा ।
वीचित्ररङ्गकल्लोलज्वालामालाकुलाम्बरा ॥
प्रवृत्ताक्ताः प्रमाणेन योजनदशकोटयः ।
अष्टागवतिनक्षत्राणि ज्वाला उद्धन्ततः शिला ॥
वचभूता सदा तप्ता तस्य तेजोनियामिका ।
चत्वारि कोटिमानेन कारयेन तु स्थापिता ॥
तस्यार्द्धेन भवेत् किञ्चित् कोट्यश्चत्वारि वासव ! ।
एवं कालाग्निरुद्रस्य माहात्म्यं कीर्तितं मया ॥
श्रवणात् सर्वपापानि शान्त्यन्ति कालजान्यपि” ॥
इत्याद्ये देवीपुराणे कालाग्निरुद्रपुरकथनम् ॥
(कृष्णयजुर्वेदगतोपनिषद्विशेषः । यथा, मुक्ति-
कोपनिषदि ।
“कालाग्निरुद्रमैत्रेयी सुवाङ्मुरिमन्त्रिका” ॥
वटिकौषधविशेषः । यथा,—
“सूतकान्ताभलौहानां भस्ममात्तिकगन्धकम् ।
भूधराख्ये षुटे पश्चाद्दिनेकं तद्विपाचयेत् ॥
दशमांशं विषं योज्यं माषमात्रञ्च भक्षयेत् ।
रसः कालाग्निरुद्रोऽयं दशाहेन विषर्पेनुत्” ॥
कालाग्निरुद्रोरसः ॥

इति रथेन्द्रसारसंयहे वीसर्पाधिकारे ॥*) ॥

कालाङ्गनी, स्त्री, (अज्यतेऽनया । अन्ज् + करणे
ल्युट् + ङीप् । काली अङ्गनी ततः एवङ्गावः ।)
क्षुपविशेषः । कालिकर्पसिकिनी इति ख्याता ।
तत्पर्यायः । अङ्गनी २ रेचनी ३ शिलाङ्गनी ४

नीलाङ्गनी ५ कृष्णाभा ६ काली ७ कृष्णाङ्गनी ८ ।
अस्या गुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । अमलत्वम् ।
क्षुभिःशोधनत्वम् । अपानावर्त्तं शसनत्वम् । जाठरा-
मयनाशिलत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कालानुनादी, [न्] पुं, (कल एव कालः अज्यक्तमधर-